

U bewaakt mij en gaat de hele weg met mij mee. (Psalm 23)

Een ongelovig mens zei eens tegen de evangelist Dwight Moody, dat hij er over dacht om een “Maak je geen zorgen” club op te richten. Moody vroeg de man hoe hij dat dacht te doen. De man zei: “Ik weiger gewoon om me zorgen te maken.” Toen Moody vroeg of het hem lukte schudde de man zijn hoofd. “Nog niet. Daarom wil ik de club oprichten, zodat wij elkaar kunnen helpen.” Toen vertelde Moody dat Jezus allang zo’n club had opgericht toen Hij zei: “Maak u geen zorgen over eten, drinken en kleren. Uw leven is belangrijker dan het voedsel! En uw lichaam is belangrijker dan kleding. Let eens op de vogels. Die maken zich geen zorgen, want God geeft hun wat zij nodig hebben.” Alleen de mens die met Jezus wandelt kan de velden van deze wereld onbezorgd doorkruisen, want die mens weet dat wat er ook gebeurt, God met hen meewandelt.

De wereld kan er maar nauwelijks vat op krijgen. Als het voor een mens in de wereld verkeerd gaat is er maar bar weinig waar hij zich aan vast kan houden. De Bijbel vergelijkt het met het huis dat gebouwd wordt op het zand. Als de storm komt blijft er van dat huis niets over en rest er nog slechts een lege eenzaamheid zonder hoop en toekomst. Maar een kind van God heeft de brug geslagen naar de eeuwigheid. Het anker houdt stand, want het anker is Jezus zelf. En die heeft de dood overwonnen. Het is Zijn belofte dat Hij de hele weg met ons meegaat. Meter voor meter, stap voor stap, door dalen en over bergen. Door het licht en door het duister.

Als je met iemand meeloopt dan ervaar je ook wat die persoon meemaakt. Je wordt samen nat door dezelfde regen, en slaapt in dezelfde kuilen. Zijn problemen en tegenslag zijn jouw problemen en jouw tegenslag. Die vriendschap heeft Jezus ons beloofd toen Hij zei dat Hij de hele weg met ons meegaat. Vanaf het moment dat wij ons hart voor Hem openen, tot aan de dag dat wij voor de poorten van de dood komen te staan, en zelfs door die poort gaat Hij mee. Hij verlaat ons niet. Dacht je misschien dat Jezus maar zo nu en dan naar ons kijkt via een hemelse televisiecamera vanuit een gemakkelijke troon met een zak hemelse lekkernijen? Dat is toch onzin?

Koning David schreef: “Bij God vinden wij bescherming. Hij is onze kracht. In de moeilijkste omstandigheden bleek Hij ons altijd te hulp te komen. Daarom kennen wij ook geen angst; al nam de aarde een andere positie in en al scheurden de bergen, die op de zeebodem staan.”

Ook als wij het verkeerde doen en fouten maken? Paulus geeft het antwoord: “Ik ben ervan overtuigd dat niets ons kan scheiden van Gods liefde, die in Christus tot uiting komt. De dood niet, het leven niet, engelen niet, regeringen niet, de dingen van vandaag niet, de dingen van morgen niet. Nee, er is geen enkele kracht die dat kan.”

Dat is voor ons menselijke verstand niet makkelijk te begrijpen. Over de liefde hebben we nog het een en ander te leren, want menselijke liefde heeft zijn beperkingen. Als onze problemen duidelijk het gevolg zijn van onze eigen dwaasheid, vinden we het heel wat moeilijker om dat te geloven. Maar kun je je een schaap voorstellen dat verloren en bloedend in het duister rondwaalt en dan te horen krijgt van Jezus: “Eigen schuld, dikke bult.” Natuurlijk heeft Jezus Zijn ideeën over zonde en opstandigheid, maar Hij is heel goed in staat om ons ondanks onszelf veilig door dit leven te leiden en heeft ons Zijn onvoorwaardelijke liefde beloofd.

En dus loopt Hij met ons mee.

Gods liefde gaat ons verstand ver te boven. Zijn liefde is zoveel groter dan de onze en Zijn wegen zijn niet die van ons. Om dat beter te gaan begrijpen hebben we dit aardse leven gekregen. De strijd, de vreugde en de tegenslagen van ons leven leren ons meer en meer over God en wie Hij eigenlijk is. Met elke meter probeert Jezus ons iets te leren over de schoonheid en liefde van God en dat Hij letterlijk aanwezig is. Natuurlijk is het geestelijk. Natuurlijk zie je Hem niet in fysieke aanwezigheid maar Hij staat naast ons.

Het verklaart ook waarom Paulus schreef: “Bidt onophoudelijk.” Met iemand die niet bij je in de buurt is kun je maar moeilijk communiceren, maar met iemand die naast je door de velden loopt ben je onophoudelijk bezig. Met zo iemand praat je. Onophoudelijke communicatie, dat is wat God zoekt.